

staa; man modtager det, der i Diebliffet er gyl- digt og gjældende og gaar ikke ind paa en Kritik, medens man ved en Lønningsrevision gjør et stort Arbejde, idet man gennemgaar alle Bestemmelserne om Lønninger og undersøger, hvorledes Embedsforholdene i det Hele taget bør ordnes. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds mente, at dette Spørgsmaal trængte til en meget nøie Overveielse. Dertil skal jeg hvoerfen sigge for eller imod. Jeg kan meget godt stemme for et Tillæg af nogen Varighed, naar jeg — hvad jeg i Sandhed gjør — betragter de nuværende Konjunkturer som bestemmende for en noget længere Periode. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) brugte en Yttring, der glædede mig overordentlig meget, naar han bebrejdede Regjeringen, at den var gaaet bort fra det tidligere Sædprincip. Jeg har allerede i Fjor tilladt mig at udtale, at jeg ikke vel kan forstaa, at Regjeringen er gaaet bort fra det Princip. Jeg erkjender, at Sædprincipet, saaledes som man finder det i de tidligere Lønningslove, ikke er gennemført paa rette Maade, thi man havde fastsat, at det kun til en vis Grad skulde tages i Betragtning, og deri er jeg enig; men det glædede mig, at det ærede Medlem, som jeg har nævnt, erklærede sig saa stærkt for dette Sædprincip. Jeg tror, det vilde være rigtigt at omsætte en Del af Lønningerne i Naturalier, og jeg antager, at det vil være et heldigt Spor at komme ind paa, idet man derved vil komme bort fra disse Dyrtidstillæg og Lønningsforhøielser. Naar man vil se paa den foreliggende Sag, maa man ogsaa indrømme Sandheden heraf, og Regjeringen har anerkjendt den, idet Loven jo ikke skal finde Anvendelse paa „Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Hovedindtægt bestaar i Sportler, Brugen af Jorder, Naturoblyer“ eller andre Gjenstande, som maa anses at være stegne i Værdi under de forandrede Konjunkturer. Det skulde glæde mig meget, om vi kunde komme til at give en passende Del af Lønningerne i Naturalier efter Sædprincipet, saa at vi kunde blive fri for disse ofte gjentagne Fordringer paa Lønningsforhøielse. Med Hensyn til de enkelte Paragrafer og de Principer, de repræsenterer, er der jo § 1, som siger, at Tillæget skal gives med forskjellige Procent for de første to Tusinde Kroner og de næste to Tusinde Kroner. Der er reist Indvendinger derimod fra to Standpunkter. Et æret Medlem har ment, at det var for høit, at det var aldeles forfæstelig, og Noget, der ikke kunde ske for alle Lønninger. Det har dog glædet mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der nu havde Ordet, har erkjendt, at man nok kunde bruge det gjvne Grundlag, og det forekommer mig ogsaa, at de Grunde, som det ærede Medlem hentede fra Indkomstskatten, ikke havde saa Lidt for sig; det var i alt Fald et brugeligt Argument til at kunne sætte en Grændse — det

er altid vanskeligt at sætte Grændser — men det Nævnte var dog Noget, der begrundede, at man kunde sætte denne Grændse. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfjer) mente, saa vidt jeg skjønner, at der var noget Uretfærdigt i, at man holdt op paa det Punkt, hvor man gjør det, og at man ikke lod Loven gjælde for enhver Lønning, helt op. Det forekommer mig, at naar der er Tale om at bevilge et Lønnings- tillæg, som udløber, naar man kommer til en Revision af Lønningslovene, saa er det ogsaa rigtigt, at man begrændser sig, og at man siger, at det man har for her, skal ikke gjælde for alle Momenter, der ere bestemmende for Gagerens fastsættelse, men kun for nogle af dem, f. Ex. væsentlige For- dyrelser af Lønnetmidler eller Nødvendigheds- gjenstande, og man derfor trækker en Grændse, hvor man bliver staaende. Den Grændse, som her er trukken, forekommer mig ogsaa at have Noget for sig. I § 2 af Lovforslaget er der nævnt visse Tillæg, gjvne ved forskellige Love, for hvilke denne Lov ikke skal finde Anvendelse. Det skal jeg ganske lade staa hen. Der er ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), der have erklæret, at det var urimeligt, fordi disse Lønnings- tillæg vare gjvne, fordi man mente, at Lønningerne i og for sig vare for smaa i Forhold til andre Lønninger, og at der altsaa nu ingen Grund var til at undtage dem. Jeg har ikke deltaget i Forhandlingerne om disse Ting og er ikke nøie inde i Sagen, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa et enkelt Punkt. Naar det i Motiverne til § 2 hedder, „at man har troet at burde gjøre en Indskrænkning med Hensyn til de Bestillingsstillæg, der ved Loven af 25de Marts 1872 § 1 ere tillagte Toldassistenten i Kjøbenhavn, og dette væsentligt er motiveret ved de særegne Forhold, hvorunder de Toldassistenten, der gjøre Tjeneste i Kjøbenhavn, virke i Modsetning til dem, der gjøre Tjeneste andre Steder“, tror jeg ikke, at det er aldeles korrekt, at det gjælder alene for det Toldpersonale, der fungerer i Kjøbenhavn. Jeg tror, at der navnlig findes adskillige større Søstæder, hvor Tjenesten er af en meget vanskelig Beskaffenhed — (En Stemme: Aarhus?) naturligvis Aarhus og f. Ex. Helsingør, Frederikshaavn m. fl. — og hvor navnlig Natjentesten er meget fremherskende. Naar man nævner en Plads i Motiverne, og jeg tror, at der er lignende Omstændigheder til Stede paa flere andre Pladser, er jeg vel berettiget til at nævne dette. Jeg tillader mig at henstille til den ærede Minister, om der dog ikke skulde findes nogen Lighed andre Steder med disse Forhold i Kjøbenhavn, og om ikke Ulig- heden kunde blive afhjulpen (S. A. Hansen: Det er afhjulpet). Der er i Følge § 3 undtaget visse Embeds- og Bestillingsmænd, paa hvem denne Lov ikke skal finde Anvendelse, blandt andre de Embedsmænd, hvis Lønninger fastsættes ved Fi-